

BULLETIN

Scan this QR code

Українська Греко Католицька Церква
Покрова Пресвятої Богородиці

Holy Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Greek Catholic Church
419 Pearl Street, BURLINGTON, ON L7R 2N2

ph. 905-634-6598 Pastor's cellphone 905-320-3974

Pastor: Father Zenon Walnyckyj

Parish Safeguarding Officer's phone: 365-737-9144

Parish Website: WWW.HPUCC.CA Parish email: holyprotection-burlington@outlook.com

20-ГО ВЕРЕСНЯ 2026

17-та Неділя після П'ятидесятниці

SEPTEMBER 20, 2026

17th Sunday after Pentecost

Sunday Divine Liturgy: 9:00 am in English language

Недільна Божественна Літургія 10.30 рано в українській мові

МОЛИТВА

**Хресту Твоєму поклоняємось Владико,
і Святее Воскресіння Твоє славимо!**

PRAYER

**To Your Cross, O, Master, we bow in veneration;
and we glorify Your Holy Resurrection!**

ЗАПРОШУЄМО НА ПАРАФІЯЛЬНИЙ ПРАЗНИК...

Сердечно запроєємо усіх Вас на
Парафіяльний Празник – **ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ
БОГОРОДИЦІ у неділю 4-го жовтня**. Це свято
нашої парафіяльної родини почнемо
сполученою Божественною Літургією **о год. 10
рано** а відтак концерт і святочний обід
продовжуватимуть празник в Парафіяльній
Залі.

ПОТРІБНО ВОЛОНТЕРІВ....

Це свято не може відбутися без
волонтерів. Будь ласка прилучіться до
підготовки цього свята. Буде нагода
допомогти вже від четверга 1-го жовтня....
по більше інформації будь ласка
контактуйте о. Зенона 905-320-3974

YOU ARE INVITED TO THE PARISH FEAST-DAY: PARISH PRAZNYK...

We cordially invite all of you to our annual Parish
Feast-day "PRAZNYK" of HOLY PROTECTION OF THE
MOST HOLY MOTHER OF GOD, on Sunday, October
4th. This feast of our parish family will begin with
joint Divine Liturgy at 10:00 am, afterwards concert
and festive meal will continue our celebration at
the Parish Hall.

WE NEED VOLUNTEERS...

We do need volunteers to make this event a
success! Please, consider to join the
volunteer team in preparing this celebration.
There will be an opportunity to help begining
from Thursday, Oct. 1st already... for more
information please, contact Fr. Zenon 905-
320-3974

ПАРАФІЯЛЬНІ НОВИНИ

PARISH NEWS

ПРОСИМО ПОДІЛИТИСЬ ВАШИМИ ЗНИМКАМИ З ЖИТТЯ НАШОЇ ПАРАФІЇ...

Єпархіяльна Канцелярія нашого Владики запрошує нас поділитись фотографіями або короткими відео з життя нашої Парафії н.п. подій, концертів, недільної кави, фінансових подвигів,

хрестин, вінчань, прощень, домашніх подій де святкуємо наші свята тощо...

Будь переслати Ваші електронні файли на адресу: holyprotection-burlington@outlook.com або контакуйте о. Зенона.

Запрошуємо записуватись в почет парафіян
Заохочуємо Вас записатись у почет парафіян до нашої Парафії. По більше інформації щодо реєстрації, щодо переваг бути парафіянином та про забезпечення щодо зберігання Вашої інформації будь ласка контакуйте о. Зенона 905-320-3974

SHARE WITH US YOUR PHOTOS OF PARISH LIFE/EVENTS...

We have been invited to by our Bishop's Eparchial Chancery to share photos or short video clips of our parish life i.e. events, concerts, coffee socials, fundraising activities, baptisms, wedding photos, pilgrimages, house blessings, etc. wherever families are together in the life of the parish or living their faith in their homes Please, send the electronic files with your photos to holyprotection-burlington@outlook.com or contact Fr. Zenon.

We invite you to register with our Parish

We encourage you to register with our parish. For more information regarding the registration, its benefits as well as protocols to secure your information please, contact Fr. Zenon 905-320-3974

Організується Недільна Школа...

Ініціативна група парафіян організує поновлення діяльності недільної школи для дітей віком від садочку до 8-го класу та школярів середніх шкіл. Зайняття заключатимуть навчання про нашу віру, традиції тощо...Потребуємо волонтерів які готові допомагати з цим проектом. Коли ви заінтересовані, контакуйте нас на імейль на парафіяльну адресу: holyprotection-burlington@outlook.com .

Sunday School is being organized....

In initiative group of parishioners is planning to renew the operation of our Parish Sunday School for kids ages from Kindergarten-Gr.8 and for high school students. Activities will encompass discovering our faith, traditions etc... We need volunteers who are ready to help with this project. If you are interested please, reach out to us via Parish Email: holyprotection-burlington@outlook.com .

Запрошуємо Вас продовжити Ваш час з нами на недільній зустрічі при каві і солодкому в Парафіяльній Залі – складені там пожертви призначається на допомогу Україні. Ми організуємо групу волонтерів готових печи солодке на цю ж ціль. Листа де записуватись у Парафіяльній Залі або будь ласка контакуйте Парафіяльну Канцелярію 905-634-6598

Join us at our time-honoured tradition of Parish Sunday Coffee Fellowship at the Parish Hall! Note that income from this activity will be forwarded toward help in Ukraine.

You are also invited to join our group of volunteers who share their baking skills and bake sweets for this activity. You can sign-up your name on the List at the Parish Hall or call Parish Office 905-634-6598

Парафіяльний Фонд Допомоги Україні (і Біженцям)

Ми свідомі що останнім часом на всіх впало багато закликів щодо фінансової допомоги пов'язаної з гуманітарною кризою в Україні. Ми свідомі що вихід з пандемії коронавіруса і економічні обставини теж не є сприятливі. І тому зі щирого серця дякуємо всім Вам за несамоовито щедрі пожертви на допомогу жертвам російської агресії. Ми також розуміємо що економічні спроможності не є невичерпними. Однак за повідомленням нашої Єпархії, ми знаємо що і в нас можемо сподіятись людей – біженців, які потребуватимуть нашої допомоги тут, в нашій Парафії. Тому ми вмісто з Парафіальною Радою вирішили заініціювати благодійний фонд де ми будемо нагромаджувати кошти на безпосередню допомогу з нашої Парафії для потерпілих в Україні а особливо тут на місці. Це довгостроковий проект на зразок Парафіального Будівельного Фонду. Ми виготуємо особливі конвертки призначені на ці пожертви. Ми не очікуємо від Вас негайного відгуку але будь ласка про спроможності коли можливо у Вас знайдеться фінансова можливість пам'ятати за цей фонд.

PARISH UKRAINE/REFUGEE RELIEF FUND

We are well aware that lately, we all have been canvassed with multiple calls to provide financial donations to humanitarian relief efforts in Ukraine. We are well aware that as we slowly emerge from Covid-19 pandemic the economic circumstances are not the greatest, either. Therefore, with double of gratitude we thank all of you, who have responded so generously to help the victims of Russian aggression. We are also mindful that our economic resources are not without limits. However, as informed by our Eparchial Chancery, we are also aware that we should be ready of being confronted with refugees in need right here in our Parish. Therefore, along with Parish Council we have initiated the establishment of parish relief fund to finance our charitable projects to help victims of war in Ukraine and Ukrainian refugees who will happen to settle here in our Burlington. This is a long-term project such as Parish Building Fund is. We will prepare special envelopes designated for these donations. We do not expect an immediate response, rather we would like everyone to keep in mind and respond to this call for financial contributions as an option to share any spare treasure we may have.

ЄПАРХІЯЛЬНІ НОВИНИ

Владика Браєн запрошує вас відвідати щорічну Благодійну вечірню, яка відбудеться **у четвер, 15 жовтня 2026 року**, в Pearson Convention Centre. Квитки можна придбати на вебсайті Єпархії www.ucet.ca. Отримані від заходу кошти будуть спрямовані на підтримку родин, які опинилися в скруті, новоприбулих сімей, а також на ініціативи Єпархії у сфері захисту сім'ї та життя.

EPARCHIAL NEWS

Bishop Bryan invites you to attend the Annual Bishop's Banquet, to be held on **Thursday October 15, 2026** at the Pearson Convention Centre. Tickets are available through the Eparchy's website www.ucet.ca. Proceeds from the event will support needy families, newly arrived families, and the family and life initiatives of the Eparchy.

НОВИНИ ГРОМАДИ

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХОР 'ЗОРЕПАД'

Зорепад це український хор під патронатом СУМ. Вони починають їх другий сезон і запрошують Вас приєднатися. Репетиції відбуваються у понеділки в Бурлінгтон.

Запрошуємо дорослих чоловіків і жінок. По більше інформації, будь ласка контакуйте Марічку Данкен тел. 905-691-2949 або mduncan456@yahoo.ca

COMMUNITY NEWS

NEW UKRAINIAN CHOIR «ЗОРЕПАД»

Zorepad is a Ukrainian choir under the auspices of CYM Hamilton. They are starting their second season and invite you to join! Rehearsals are on Monday evenings in Burlington. Adult men and women are welcome. Please contact Marichka at 905-691-2949 or mduncan456@yahoo.ca for more information.

БОГОСЛУЖБИ НА ТИЖНІ DIVINE WORSHIP DURING THE WEEK

СЕРЕДА - 23.09.2026 - WEDNESDAY

9.30 рано Божественна Літургія в намірені усіх хворих і немічних

(Богослужба в англійській мові, читання Св. Письма в двох мовах)

9:30 am Divine Liturgy dedicated for health and salvation of all sick and disabled

(Divine Liturgy in English language, Holy Scripture Readings in both languages)

СУБОТА - 26.09.2026 - SATURDAY

11.00 рано Божественна Літургія за упокій р.Б. Николая Кінг, жертвує Євгенія Нагорняк

(Богослужба в англійській мові)

11:00 am Memorial Divine Liturgy for repose of Nick King, request of Jean Nahorniak

(Divine Liturgy in English language)

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ - FINANCIAL STATEMENT

For Sunday, September 13, 2026

- ❖ Donations at Divine Liturgy in English language were: \$440.00
- ❖ Donations at Divine Liturgy in Ukrainian language were: \$970.00
- ❖ Donations to Parish Building Fund were together: \$920.00
- ❖ Donations at Sunday Coffee Social were \$55.00

We send our thanks to all of you for your kind generosity! God Bless you all!

Щире спасибі усім Вам за Вашу щедрість! Щастя Вам Боже!

NOTE: IF YOU SUBMIT YOUR DONATIONS BY CHEQUE - PLEASE MAKE YOUR CHEQUE PAYABLE TO:

УВАГА: ЯКЩО ВАШІ ПОЖЕРТВИ СКЛАДАЄТЕ ЧЕКОМ - БУДЬ ЛАСКА ВИПИСАТИ ЧЕК НА:

HOLY PROTECTION OF BVM

Парафіяльний Координатор Захисту

Єпархіальний Протокол про Захист від Різних Видів Насильства Української (Греко) Католицької Єпархії Торонта і Східної Канади є укладений щоб усі звинувачення щодо фізичного і сексуального насильства та інших форм поганої поведінки розслідувались відповідально, прозоро та з належною турботою і увагою. Свої заяви в таких справах, Ви можете зголосити до Вашого Пароха/Адміністратора або **Парафіяльного Координатора Захисту**

п. Ліди Нарожняк тел. 365-737-9144, імейл:

holy.protection.ugcc.burlington@gmail.com

або Анет Гривни, Єпархіального Координатора Захисту на

імейл: safeguarding@ucetec.org. Більше

інформації можете знайти на Єпархіальній веб-

сторінці: <https://ucet.ca/safeguarding/>

Parish Safeguarding Officer

The Ukrainian Catholic Eparchy of Toronto and Eastern Canada's *Eparchial Safeguarding Policy* is designed to ensure that all allegations of physical and sexual abuse and other misconduct are handled responsibly, transparently, and with all due care and attention. To speak to someone about a concern, please contact your Pastor/Administrator, **Parish Coordinator of Care (PCC)**, Ms Lida Narozniak at 365-737-9144, email:

holy.protection.ugcc.burlington@gmail.com

or Annette Hrywna, Eparchial Coordinator of Care, at email: safeguarding@ucetec.org. More

information is available on the Eparchial

Website: <https://ucet.ca/safeguarding/>

Разом співаємо
для Бога, для України,
для майбутнього! ♥

Together we sing
for God, for Ukraine,
for the future! ♥

БАРВИ

Ukrainian Children's Vocal Ensemble
"BARVY"

ДЛЯ УКРАЇНОМОВНИХ
ТА АНГЛОМОВНИХ ДІТЕЙ! ♥

FOR UKRAINIAN-SPEAKING
AND ENGLISH-SPEAKING CHILDREN! ♥

ЗАПРОШУЄМО ДІТЕЙ ДО ВОКАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ!

Любиш співати? Хочеш розвивати свій
голос, навчитися співати в ансамблі
та познайомитися з українською музикою
і культурою?

Вокальна техніка

Ансамблевий спів

Українські народні та сучасні пісні

Українська культура й традиції

Виступи на церковних
та культурних подіях

Вік: учні початкової
та середньої школи

WE INVITE CHILDREN TO JOIN THE VOCAL ENSEMBLE!

Do you love to sing? Would you like to
develop your voice, learn to sing in an ensemble
and get to know Ukrainian music and culture?

Vocal technique

Ensemble singing

Ukrainian folk and contemporary songs

Ukrainian culture and traditions

Performances at church
and cultural events

Ages: elementary
& middle school

Місце / Location:
Holy Protection
Ukrainian Catholic Church
Burlington

Репетиції / Rehearsals:
Щоп'ятниці о 18:00
Fridays at 6 p.m.

Керівник ансамблю
Ensemble Director:
Богдана Ляшко
Bohdana Liashko

Контакт / Contact:
647-535-460

bohdana.ljashko@gmail.com

Співаймо українською.
Співаймо разом. Співаймо від серця!

Let's sing in Ukrainian.
Let's sing together. Let's sing from the heart!

UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY
OF TORONTO AND EASTERN CANADA

THURSDAY

October 15, 2026

2nd Annual

Bishop's BANQUET

"Serve One Another, as Good Stewards of God"

PEARSON CONVENTION CENTER

2638 Steeles Avenue East, Brampton, ON L6S 6J9

Reception at 5:30 pm, Dinner at 7:00 pm

TICKETS:

\$200.00 PER PERSON

CASH BAR AVAILABLE

FREE PARKING

IN SUPPORT OF THE EPARCHIAL FAMILY AND LIFE OFFICE

FOR TICKETS GO TO WWW.UCET.CA

FOR MORE INFO CALL 647-351-9526 OR EMAIL EPARCHY@UCETEC.ORG

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЄПАРХІЯ
ТОРОНТО І СХІДНОЇ КАНАДИ

ЧЕТВЕР

15 ЖОВТНЯ 2026

2-а щорічна

БЛАГОДІЙНА ВЕЧЕРЯ ВЛАДІКИ

«Служить один одному, як добрі управителі благодаті Божої»

PEARSON CONVENTION CENTER

2638 Steeles Avenue East, Brampton, ON L6S 6J9

Коктейль 17:30, Вечеря 19:00

КВИТКИ:

\$200 З ОСОБИ

БАР (напої за власні кошти)

БЕЗКОШТОВНЕ ПАРКУВАННЯ

**БЛАГОДІЙНИЙ ЗАХІД НА ПІДРИМКУ ЄПАРХІАЛЬНОГО ОФІСУ
«РОДИНА ТА ЖИТТЯ»**

КВИТКИ ДОСТУПНІ НА WWW.UCET.CA

КОНТАКТИ ДЛЯ ДОВІДОК:

647-351-9526 • EPARCHY@UCETEC.ORG

Ukrainian Catholic Churches
of Hamilton/Burlington
invite you to a

CHARITY DINNER & DANCE

with "ZIRKA" Band

In support of **EMMAUS – HOME OF HOPE**
Caritas Humanitarian Hub
City of Zbarazh, Ukraine

Saturday, November 14, 2026

Start at 6:00 pm

(Dinner at 6:30 pm / Dance at 8:30 pm)

Holy Protection Parish Hall

2077 Pine Street, Burlington, ON

Tickets:

Adults – \$100

Youth (under 13) – \$50

Cash Bar / Raffles

*Good Food. Great Music.
A Brighter Tomorrow.*

Emmaus – Home of Hope
Caritas Zbarazh, Ukraine

*Helping children and families
build a brighter future.*

RESERVE YOUR TICKETS

Ticket sales: Natalie 289-707-1452
or e-transfer: UCWLC4BUR@gmail.com

Bringing Ukrainian culture to Burlington since 1977!

Tyrsa Ukrainian Dance School

2026-2027 Registration

Join us for our 50th Season!

For more information: tyrsaburlington@gmail.com

Registration is now open,
the URL connects to our form.

Classes Start Tues Sept 22, 2026

6:00pm <https://forms.gle/L1aIjg41CzTozciN8>

Internment of Ukrainians in Canada

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS HAMILTON BRANCH INC.
INVITES YOU TO ATTEND THE LECTURE

FRIDAY, SEPTEMBER 25, 2026
7:00 PM

2ND FLOOR LOBBY,
CITY HALL,
HAMILTON, ONTARIO

ADMISSION IS FREE

For information please email: info@uccchamilton.ca

Canada's First National Internment Operations 1914-1920

Even though there was never any evidence of disloyalty, thousands of Ukrainians and other Europeans were imprisoned and forced to do heavy labour in 24 internment camps across Canada.

This happened even though the British Foreign Office informed Ottawa that these Eastern Europeans were 'friendly aliens.'

LUBOMYR LUCIUK

is a Professor Emeritus of the Royal Military College of Canada, and Senior Research Fellow of the Chair of Ukrainian Studies at the University of Toronto.

Dr. Luciuk was awarded the Cross of Ivan Mazepa in 2019 by Ukraine's President Volodymyr Zelenskyy.

*Understanding our past.
Strengthening our future.*

In the recent months, one can observe an increase of “Anti-Ukrainian” sentiment and comments in our Canadian society. ... Recently, our own monthly fundraising effort of “Perogie & Sausage Sale in support of humanitarian causes in Ukraine” has been a subject of a vitriol commentaries on social media... Buildup of such hate is a complex process, fueled by banal human tiredness of a 5-year-long war, which seems to have no end in sight; by increasing uncertainty in our own economic and security situation; and foremost, by sophisticated Russian propaganda... ... to help us strengthen our resolve in helping our brothers and sisters in Ukraine, we propose below interview of His Beatitude Sviatoslav, the Head of Ukrainian Greek Catholic Church – our spiritual leader....

THE INFAMY OF RUSSIAN BARBARITY. INTERVIEW WITH THE HEAD OF THE UKRAINIAN GREEK CATHOLIC CHURCH FOR “IL FOGLIO” BY MATTEO MATZUZZI 11.09.2026

Air-raid sirens can be heard sounding while His Beatitude Sviatoslav Shevchuk, Major Archbishop of Kyiv-Halych and head and father of the Ukrainian Greek Catholic Church, connects with **Il Foglio** for this conversation. This is the back-to-school season, and Vladimir Putin has decided that the best way to remind the invaded that the war exists, and that it will continue for as long as he wants, is to send drones to watch from above as children run toward their classrooms. A grim memento mori.

The war against Ukraine has, for months now, exceeded the duration of the First World War. In the collective imagination, that conflict of a century ago went down in history as a “useless slaughter,” a perfect definition coined by the Pope of that time, Benedict XV, as he looked upon millions dead in the trenches, butchered or gassed to conquer some patch of ground that would inevitably be lost again the next day.

But it might seem that this, now, is— to borrow the phrase from James Orr, the ideologue of Nigel Farage now fallen into disgrace — just a regional Slavic conflict, a matter between Russians and Ukrainians, a waste of time for Westerners who want to go to the seaside, shop in peace, enjoy sea urchins and Angus filets at the restaurant; a nuisance, a bore. As if there weren't already so many problems. Usually, it's those who have never heard the sirens, who have never had the war brought home to them, who think this way.

“This war is a great hemorrhage in the human fabric of Europe. Unfortunately, to put it in medical terms, hemorrhages that don't hurt, that don't cause pain, are the most dangerous,” says Sviatoslav Shevchuk. “People die from these internal hemorrhages. I would like to recall the scale of this tragedy. Obviously, it is a hybrid war — on one hand it closely resembles the trench warfare of the First World War, but the scale of this war is frightening. For example, in just the first two months of the full-scale war, the United Nations estimated that 12.7 million people had been forced to leave their homes. Some were displaced within the country, others abroad. That is a number comparable to more than the entire population of Belgium, which has nearly twelve million inhabitants. According to data released at the start of the year by UNHCR, just under six million are abroad as refugees. Thank God we have been able to take in these people and prevent this humanitarian crisis from deteriorating into a humanitarian tragedy.

The other figure, a very sensitive one, which is often forgotten, is the length of the front line of combat, calculated to be between 1000 and 1200 kilometers. To make a comparison that can be understood by an Italian reader, that is 55 % of the length of Italy's entire land border. This is a war that contaminates the ground with explosive material. It is not simply a fight between groups — it causes contamination of the environment, and according to official data, 132,000 square kilometers of Ukrainian territory is contaminated with explosive material. That is 44 percent of the entire surface area of Italy. The other figure I find terrifying, above all for pastoral reasons, is that 114,000 people are officially recognized as missing.

Consider that the United States' war in Vietnam counted 2640 missing and is regarded as a tragedy for the American nation. Yet last Sunday, when the whole world was marking the International Day of the Disappeared, [remembering those who have gone missing] during armed conflicts, in Ukraine we were aware that we already have 114,000 missing. 114,000 families who do not know the fate of their own relatives.

We spoke of the First World War. Giving exact figures is difficult, but some United Nations bodies have recently stated that there are today 1,700,000 soldiers in the trenches, Russians and Ukrainians combined. There are so many Russians — for us it's a phenomenon that is hard to understand. It is barbarity: in these

butcher's attacks, Moscow keeps sending soldiers and more soldiers, without even counting the number of their own casualties, which are enormous. In these attacks, in fact, the attacker loses more than the defender.

But this war is not fought only along the front line of combat. There are sophisticated weapons here. Kyiv, Sumy, Zaporizhzhia, Odesa, Kharkiv are bombed day and night with sophisticated drones equipped with cameras. The operator watches live as he kills civilians. They attack shops where people go to buy bread, markets, universities, schools. Every place where people gather.

For the start of the school year in Ukraine, one hundred underground schools have been built, and they say another hundred will be built by the end of this year. Russian drones follow the children as they go to school and attack them. It is terrorism.

Some analysts argue this war is becoming increasingly similar to the one between Iraq and Iran in the 1980s. Iraq and Iran could not advance on the frontline of fighting and began terrorizing civilians. It was called the war of the cities, but it led to nothing, only to the exhaustion of both sides.

As Archbishop Gallagher said in Moscow, this war has no military solution. It truly is a hemorrhage of the human fabric of Europe, and I am sorry that this hemorrhage no longer hurts the great democracies of Europe and the world, who hide behind the backs of Ukrainians, who with their own chests shield the tranquil, peaceful life of the European Union."

The Major Archbishop of Kyiv-Halych speaks of a Ukraine that with its own chest defends Europeans, those same Europeans who are irritated by the noise and clamor of weapons beyond an imaginary curtain, who would still like to separate West from East, as if what is happening over there were a matter reserved for those peoples.

This irritation is also fed by the rhetoric that sees Russia as inescapably invincible: so large, with such a strong and numerous army. It can draw soldiers from anywhere, from the steppes of Siberia all the way to Vladivostok. It even has the backing of Kim Jong-un, who, when it comes to soldiers reduced to cannon fodder, is quite the expert. But why, we ask the man from Kyiv, do we in the West still think this way, after four years of war?

"In my view, so far Western Europe has not properly understood what Ukraine is as a nation, as an independent state. There is a historical view. Russia used to win the great wars — and it's true—and it won them because Ukrainians also fought alongside it.

Today Russia, without Ukrainian resources, both human and natural, is no longer a world power. Russia has the capacity to rebuild neither its empire nor the old Soviet greatness. This is the first time in modern history that Ukraine is not fighting alongside Russia. Many, both in Russia and in the West, have not understood this. Moreover, this fact is ruining the myth of the great, invincible Russia. It is no longer so. Many mental frameworks and many ways of thinking remain disoriented.

A good portion of Westerners has always thought of Eastern Europe as a world apart, homogeneous. A foreign world. The very word 'Europe' was often used only in the sense of Western Europe. But that is no longer the case. Ukraine now shows itself to be a subject, not an object, of European politics, diplomacy, and economics. In fact, it is defending Europe itself. Many wonder where this Ukrainian resistance comes from. We ourselves don't fully understand it; every day we remain astonished by this strength.

We are rediscovering the strength of our own people. We are facing a clash between two different kinds of society. Ukraine, today, is a society that is part of a social network—of solidarity, information, mutual support—a network of civil society, which in some instances gives rise to state structures, to political life. [Ukraine is made up of] people who cooperate together, who experience a communion of life.

Russia, by contrast, is a rigid pyramid built without, and against, civil society. At the top of this pyramid is a criminal, kleptocratic government, a power that sought to rebuild itself by looking to the old Soviet system of power. In Russia there is no civil society. Russians are politically apathetic, because they know they cannot change anything. This pyramid is now up against a network. The Russians cannot win in Ukraine. Of course, each type of society has its strengths and weaknesses. In Ukraine, for example, this network must constantly be reconnected and mended, because every trauma, every loss at the front or among civilians in the cities,

causes the various threads in the network to break. In this network the churches are very active, because they watch for and tend to the traumas.

We might say it is very difficult for us to build strong state structures, but among us power changes hands, passing from one to another. In Ukraine, the one who governs changes because there is the foundation of civil society driving that change.

In Russia," says Sviatoslav Shevchuk, "it is the opposite, even though this rigid pyramid is starting to show internal cracks. It is beginning to fall like some great colossus, and because of that it is becoming ever more dangerous, more deadly.

It sees itself as a besieged castle and perceives the whole world as the enemy. Obviously this vertical, pyramidal society is very rigid and opaque. For example, if the Russian president personally handles the micro-management of the military—that is, deciding which village is to be attacked on a given day—then all the other commanders, even military ones, feel stripped of their role and can no longer make decisions themselves.

A society shaped like a network, on the other hand, becomes ever more dynamic, centered on the principles of solidarity, subsidiarity, private initiative, respect for a person's activity and his own inviolability.

Looking at these two opposing faces, we perhaps understand Ukrainian resistance, the resistance of a wounded society that is reacting. For this conflict is not only causing breaks in the network, but also inner wounds to the soul. For us this is an existential struggle. If this pyramid swallows up the network, we know that the events of the past will repeat themselves, like the Holodomor, a genocide in which more than six million Ukrainians died of an 'artificial' famine.

This is why we must defend ourselves. We do so thanks to an international network. We are a transnational people: we have a global community of sixty million Ukrainians present throughout the world who support one another and defend their country."

In all of this, there is the Holy See's attempt to try to keep a channel of contact open even with the invader. Ten days ago, Msgr. Paul Richard Gallagher traveled to Moscow, and many in Italy presented the trip as an overture toward Russia. Yet the same Gallagher, two months earlier, had been in Ukraine and had spoken very forceful words about the need to defend the Ukrainian cause, even supporting the territorial integrity of the country invaded by Moscow. What is your view on this?

According to Sviatoslav Shevchuk, "Msgr. Gallagher's mission was a prophetic one, in the sense of the prophecy of a voice crying out in the desert. It is interesting that Msgr. Gallagher arrived in Russia at the very moment when the head of the American intelligence services was landing there. Msgr. Gallagher truly spoke of dialogue and peace; he said that this war has no military solution, that a diplomatic solution must be found, and so on.

But as he was pronouncing these prophetic words, Russia at that very moment was planning an escalation of the war in Ukraine. Indeed, it was, and still is today, trying to carry this war beyond Ukraine, even beyond Earth's atmosphere.

In Ukraine they say that the reason the head of United States intelligence came to Moscow is that Russia is trying to bring the war into outer space, even having plans to trigger a nuclear explosion aimed at striking the GPS satellite system, thereby attacking global communications.

This makes clear that the announcement brought by Msgr. Gallagher stood in sharp contradiction to the reality he found before him in Moscow. We followed this visit very closely. It was like descending into the abyss of hell and from there proclaiming faith in the resurrection of the dead.

Unfortunately, Lavrov and Peskov dismissed Msgr. Gallagher's words as a mere slogan. This is very serious, because it shows just how much Russia holds diplomacy in contempt. The only language it understands is force, brute and military, and it is incapable of seeing its interlocutor as an equal.

I would also add that the Russians are interested in dialogue only when their interlocutors can be exploited for Moscow's propaganda purposes. Whoever refuses to be exploited will be rejected. Msgr. Gallagher's trip was a very delicate one: the risk of being exploited was very high, and the Holy See certainly cannot allow itself to be used in that way.

The Pope and the Secretary for Relations with States spoke clearly and plainly of peace. Speaking of peace in today's Russia is, among other things, considered a crime. I would say, then, and I repeat, that it was a prophetic visit, but one that unfortunately did not open up any breakthroughs; to this day there has been no opening whatsoever.

Obviously, both pro-Russian media and their friends in the West, acting as good 'useful idiots,' will exploit it for their own purposes. But we in Ukraine know that Pope Leo is a Pope of peace, who proclaims it even when it runs against a very specific political current. Leo XIV proclaims values, defends the dignity of the human person, and with regard to Ukraine speaks of war in Europe, of respect for our Constitution. That is, he is proclaiming principles without which it will be impossible to bring this war to an end."

And after years of clear tension, or perhaps misunderstanding, how is the role of the Holy See in relation to the ongoing conflict perceived in Ukraine today?

"I can say that at present the language of Pope Leo and of Vatican diplomacy is very clear. At times, in the past, it was precisely a certain interpretation of symbols and words, not so much of intentions, that caused misunderstandings. Today, what the Holy See says and does is very clear, and it is greatly appreciated in Ukraine.

From the very day of his election, Leo XIV was hailed in Ukraine as the Pope of peace, one who does not speak only in pacifist slogans — because an authentic, Christian peace has nothing to do with pacifism, especially of the communist stripe — but who is proclaiming the principles on which this peace can be built. A just and lasting peace, a disarmed and disarming peace. For this we are very grateful for this clarity; we have felt supported in this sense by the Holy See.

And we are grateful to him above all because in June, during the Consistory, the ideology of just war was rejected. That is instead exactly what is being proclaimed in Moscow: Patriarch Kirill has just published a book on just war, which for him is a holy war. It seems to me that the Holy See thinks in a completely different way."

There is then a deeper problem, one that again has to do with a distracted West full of prejudices, one that carries entirely mistaken historical-religious judgments. There are indeed always those who see Russia as a bulwark defending so-called 'true values,' even Christian values. And this despite the fact that Vladimir Putin has no qualms about bombing even the Dormition complex in Kyiv. Speaking of respect for Christian symbols... The head and father of the Ukrainian Greek Catholic Church smiles in silence and waits a few seconds before answering.

"A few days ago," he says, "a very compelling and important article appeared on this subject, written by Sergei Chapnin. He is an Orthodox believer who for fifteen years was part of the system of the Moscow Patriarchate and then had to leave for certain reasons. His article is titled 'Faith Under Pressure.' Chapnin dismantles the mythology of Russia as a bastion defending traditional values.

I would like to clarify one thing: we are not talking about Christian values. Russian propaganda leans on so-called traditional values. And the tradition being spoken of here is certainly not Christian. They exploit family values for military purposes; they practice a theology of death, not of resurrection. They no longer speak of Christian values, of God's commandments. It is a civic religion whose values are those of the Russian state. Talking about traditional values is therefore an ideological trap, the trap of the ideology of the Russian world.

A small example to make this clear: an Orthodox priest who does not want to pray for the war but prays for peace is not simply considered a dissident, but a heretic. His crime? Not supporting this new theology that combines vestiges of Christianity with the communist and Marxist ideology of the Soviet Union. This is the context of the myth of Russia as defender of traditional values. It has nothing to do with the Christian tradition, nor with the Gospel of Jesus Christ."

Yesterday, at the end of the Angelus, the Pope's thoughts once again turned to Ukraine: "With a grieving heart I have followed the news of the violent attacks that have recently struck several cities and civilian infrastructure in Ukraine, causing the deaths of innocent people. My heart joins in the suffering of the population, which for years has been living in anguish and fear. I renew my appeal to end the violence, to stop the destruction, to open hearts to dialogue and to peace. I hope that the efforts undertaken in these days to resume negotiations will bear concrete fruit and open the way to diplomacy."

МЕРЗЕННІСТЬ РОСІЙСЬКОГО ВАРВАРСТВА. ІНТЕРВ'Ю БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА ДЛЯ «IL FOGLIO»

МАТТЕО МАЦУЦЦІ 11 ВЕРЕСНЯ 2026

У час, коли Блаженніший Святослав, Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви, зв'язується з редакцією газети «Il Foglio» для цієї розмови, лунають сирени тривоги. У ці дні учні повертаються до навчання, і владімір путін вирішив, що найкращий спосіб нагадати мешканцям окупованих територій про те, що війна триває і триватиме, доки він того захоче, — це послати дрони, щоб ті з висоти спостерігали за дітьми, які біжать до класів. Похмуре *temento mori* — нагадування про неминучу смерть.

Ще кілька місяців тому війна проти України за тривалістю перевершила Першу світову. У колективній уяві той збройний конфлікт, що відбувся століття тому, увійшов в історію як «даремна різанина» — досконале визначення, що його дав тодішній папа Бенедикт XV, дивлячись на мільйони загиблих в окопах, убитих або отруєних газом заради завоювання кількох клаптиків землі, які наступного дня неминуче були втрачені. І все ж, здається, що зараз це — як висловився ідеолог Найджел Фараджа Джеймс Опп, який нині потрапив у немилість, — лише регіональний слов'янський конфлікт. Конфлікт між росіянами й українцями — марна трата часу для західних людей, які хочуть спокійно поїхати на море, робити покупки, ласувати в ресторані морськими їжачками та стейками з ангуса. Неприємність, нудота. Ніби й без того мало проблем. Зазвичай так кажуть ті, хто ніколи не чув тривожних сигналів, які попереджають про війну. «Ця війна — це велика кровотеча людської тканини в Європі. На жаль, якщо залишатися в медичному контексті, кровотечі, які не викликають болю, є найнебезпечнішими», — каже Блаженніший Святослав.

«Від таких внутрішніх кровотеч люди помирають. Я хотів би нагадати про масштаби цієї трагедії. Звісно, це — гібридна війна, дуже схожа на позиційну війну Першої світової, але її масштаби жахливі.

Наприклад, лише за перші два місяці повномасштабного вторгнення, за оцінками Організації Об'єднаних Націй, 12,7 мільйона людей були змушені покинути свої домівки. Деякі стали внутрішньо переміщеними особами, інші — виїхали за кордон. Ця цифра перевищує чисельність усього населення Бельгії, яке налічує майже 12 мільйонів. За даними на початок року, оприлюдненими УВКБ ООН, трохи менше 6 мільйонів перебуває за кордоном як біженці. Слава Богу, ми змогли прийняти цих людей і не допустили, щоб ця гуманітарна криза переросла у трагедію.

Інша, дуже делікатна цифра, про яку часто забувають, — це лінія фронту, довжина якої становить від 1 000 до 1 200 кілометрів. Для порівняння, щоб італійський читач краще собі уявив, це 55 % довжини внутрішнього сухопутного кордону Італії.

Ця війна забруднює землю вибухівкою. Це не просто бойові дії між угрупованнями, а причина забруднення навколишнього середовища, адже, за офіційними даними, 132 тисячі квадратних кілометрів української території забруднені вибуховими речовинами. Це становить 44 % усієї площі Італії.

Інший факт, який, на мою думку, жахливий, особливо з душпастирського погляду, полягає в тому, що 114 тисяч осіб офіційно визнані зниклими безвісти.

Згадаймо, що під час війни США у В'єтнамі було зафіксовано 2 640 зниклих безвісти, і це вважають трагедією для американської нації. Натомість минулої неділі, коли весь світ вшановував Всесвітній день зниклих безвісти під час збройних конфліктів, ми в Україні знали, що в нас таких уже 114 тисяч. Тобто 114 тисяч сімей, які нічого не знають про долю своїх рідних.

Про Першу світову війну говорили, що точні цифри назвати важко, але нещодавно деякі органи Організації Об'єднаних Націй заявили, що сьогодні в окопах перебуває 1 мільйон 700 тисяч солдатів — росіян і українців. Росіян гине дуже багато, і нам це важко зрозуміти. Це ж варварство: на «м'ясні» штурми Москва відправляє нових і нових солдатів, навіть не підраховуючи кількості своїх жертв. У таких атаках той, хто нападає, втрачає більше, ніж той, хто захищається.

Але війну цю ведуть не лише боями на лінії фронту. Тут застосовують вельми вишукану сучасну зброю. Київ, Суми, Запоріжжя, Одеса, Харків бомбардують вдень і вночі за допомогою сучасних дронів,

оснащених камерами. Оператор у реальному часі бачить цивільних, яких убиває. Атакують крамниці, куди люди йдуть купувати хліб, ринки, університети, школи — будь-яке місце, де збираються люди.

До початку навчального року в Україні було побудовано 100 підземних шкіл, і, як кажуть, до кінця цього року буде побудовано ще 100. Російські дрони стежать за дітьми, які йдуть до школи, і нападають на них. Це — тероризм!

Деякі аналітики стверджують, що ця війна дедалі більше нагадує війну між Іраком та Іраном у 1980-х роках. Ці дві країни не могли просуватися вперед на лінії бойових дій і почали тероризувати цивільне населення. Її називали "війною міст", але вона ні до чого не привела — лише до виснаження обох сторін.

Як висловився в москві архієпископ Галлагер, ця війна не має військового шляху вирішення. Це справді кровотеча людської тканини Європи, і мені шкода, що кровотеча ця більше не болить великим демократіям Європи та світу, і вони лиш ховаються за спинами українців, які своїми грудьми захищають спокійне й мирне життя Європейського Союзу».

Глава УГКЦ говорить про Україну, яка своїми грудьми захищає європейців — тих, кого дратують галас і гуркіт зброї за уявною завісою, якою вони досі намагаються відокремити Захід від Сходу, ніби те, що там діється, є справою лише тих народів.

Цей дискомфорт зумовлений також риторикою, згідно з якою росію неможливо перемогти — вона ж така велика і має надзвичайно сильну й численну армію. Вона може набирати солдатів будь-де: від рівнин Сибіру аж до Владивостока. Вона навіть має підтримку Кім Чен Ина, який є справжнім спеціалістом, що стосується солдатів, зведених до ролі м'яса на забій. Але чому, запитуємо в цього чоловіка з Києва, ми, західні люди, досі так думаємо, після 4 років війни?

«На мою думку, Західна Європа досі до кінця не зрозуміла, що таке Україна як нація, як незалежна держава. З історії знаємо: росія вигравала великі війни — і це правда — і вигравала їх також тому, що на її боці воювали українці.

Сьогодні росія, без українських ресурсів — як людських, так і природних — вже не є світовою потугою. росія не має змоги відновити свою імперію чи колишню радянську велич. Це вперше в новітній історії, коли Україна не воює пліч-о-пліч із росією. Багато хто як у росії, так і на Заході цього не зрозумів. Окрім того, цей факт руйнує міф про велику непереможну росію. Тепер це вже не так. Чимало стереотипів і способів мислення втратили підґрунтя.

Значна частина західних людей завжди вважала, що Східна Європа — це окремий однорідний світ. Чужий світ. Саме слово "Європа" часто вживалося лише у значенні Західної Європи. Але тепер це вже не так. Україна вже довела, що є суб'єктом, а не об'єктом європейської політики, дипломатії та економіки. Ба більше, вона сама захищає Європу.

Багато хто запитує, звідки береться цей український спротив. Ми самі цього вповні не розуміємо. Щодня дивуємося цій силі. Ми заново відкриваємо для себе силу нашого народу.

Ми стоїмо перед зіткненням двох різних типів суспільства. Україна сьогодні — це суспільство, яке ґрунтується на соціальній мережі, мережі солідарності, інформації та взаємної підтримки; мережі громадянського суспільства, яка іноді породжує державні структури та політичне життя. Це — люди, які співпрацюють, які живуть спільним життям.

Натомість росія — це жорстка піраміда, яка була побудована без громадянського суспільства і всупереч йому. На вершині цієї піраміди стоїть злочинний, клептократичний уряд — влада, яку там намагаються відбудувати за зразком радянської системи. У росії немає громадянського суспільства. Росіяни політично апатичні, бо знають, що нічого змінити не можуть. І ця піраміда стала віч-на-віч із мережею. Росіяни не можуть перемогти в Україні.

Звісно, кожен із цих типів суспільства має свої сильні та слабкі сторони. В Україні, наприклад, цю мережу потрібно весь час відновлювати та зшивати заново. Адже кожна травма, кожна втрата на фронті чи серед цивільного населення в містах призводить до розриву різноманітних зв'язків у мережі. Церкви відіграють у ній дуже активну роль, оскільки перебувають на сторожі людських стосунків і лікують травми, які завдає війна, та наново зшивають цю мережу.

Ми говоримо, що часом нам важко будувати міцні державні структури, але в нас влада змінюється, відбувається її перехід з одних рук в інші. В Україні влада змінюється, бо існує фундамент громадянського суспільства, який зумовлює ці зміни. У росії все навпаки, хоча ця жорстка піраміда починає демонструвати внутрішні тріщини. Вона починає руйнуватися, наче величезний колос, тому стає дедалі небезпечнішою, смертоноснішою. Вона бачить себе як обложений замок і сприймає весь світ як ворога. Це вертикальне пірамідалне суспільство, очевидно, є дуже жорстким і непрозорим. Наприклад, якщо російський президент особисто займається військовим мікроменеджментом, тобто тим, на яке село треба напасти в той чи той день, то всі інші очільники, охопно з військовими, відчують себе знеціненими і не можуть більше приймати рішень.

Натомість суспільство у формі мережі стає дедалі гнучким і динамічнішим, будується і розвивається на засадах солідарності, допомоговості, приватної ініціативи, поваги до діяльності людини та її недоторканності. Дивлячись на ці два протилежні образи, ми, можливо, зрозуміємо український спротив — опір пораненого суспільства, яке реагує на напад. Адже ця війна спричиняє не лише розриви в мережі, а й внутрішні рани душі — для нас це екзистенційна боротьба. Якщо ця піраміда поглине мережу, то ми знаємо, що повторяться події минулого, як-от Голодомор — геноцид, під час якого понад 6 мільйонів українців загинуло від штучного голоду.

Ось чому ми мусимо захищатися. І можемо це робити завдяки міжнародній мережі, адже ми — транскордонний народ: у нас є глобальна спільнота з 60 мільйонів українців, які проживають по всьому світі, підтримують один одного та захищають свою країну».

На тлі всього цього Святий Престол намагається зберегти контакт навіть з агресором. Десять днів тому архієпископ Пол Річард Ґаллагер відвідав Москву, і багато хто в Італії розцінив цю поїздку як крок назустріч росії. Однак той самий Ґаллагер два місяці тому побував в Україні й дуже рішуче висловився щодо необхідності захищати українську справу. Він також підтримав територіальну цілісність країни, в яку вторглася Москва. Яка Ваша думка з цього приводу?

За словами Блаженнішого Святослава, «місія архієпископа Ґаллагера була пророчою в тому сенсі, що це було пророцтво голосу, який волає в пустелі. Цікаво, що архієпископ Ґаллагер прибув до росії саме в той момент, коли там приземлився глава розвідки США. Архієпископ Ґаллагер справді говорив про діалог і мир. Він сказав, що війна ця не має військового шляху вирішення, що потрібно знайти дипломатичне рішення тощо.

Але в той момент, коли він виголошував ці пророчі слова, росія планувала ескалацію війни в Україні. Ба більше, вона намагалася — і досі намагається — винести її за межі України, навіть за межі земного повітряного простору.

В Україні кажуть, що причиною приїзду до Москви глави розвідки США було те, що росія намагається перенести війну в космічний простір і навіть планує здійснити ядерний вибух, спрямований на ураження супутникової системи GPS, і тим самим завдати удару по глобальному зв'язку.

Це дає нам зрозуміти, що заява, з якою виступив архієпископ Ґаллагер, різко суперечила реальності, що розгорталася перед ним у Москві. Ми дуже уважно стежили за цим візитом. Це було так, ніби ми спустилися в безодню пекла і проголосили звідти віру у воскресіння мертвих.

На жаль, лавров і пєсков прокоментували слова архієпископа Ґаллагера як звичайне гасло, "порожній слоган". Це — дуже серйозний факт, оскільки він свідчить про те, наскільки росія зневажає дипломатію. Єдина мова, яку вона розуміє, — це сила, груба, військова сила, і росія не здатна сприймати свого співрозмовника як рівного.

Крім того, я хотів би додати, що росіяни зацікавлені в діалозі лише тоді, коли їхніх співрозмовників можна використати у пропагандивних цілях Москви. З тими, хто не хоче бути використаним, вони відмовляються мати справу. Поїздка архієпископа Ґаллагера була дуже делікатною: ризик такого використання дуже великий, і Святий Престол, звісно, не може на це погодитися.

Папа і представник із питань стосунків із державами чітко й недвозначно говорили про мир. Говорити про мир у сучасній росії, до речі, вважають злочином. Тому я би сказав, що це був пророчий візит, але, на жаль, він не відкрив жодного шляху, жодного прориву до сьогодні так і не відбулося.

Очевидно, що як проросійські ЗМІ, так і їхні друзі на Заході, як справжні “корисні ідіоти”, використовують його у своїх цілях. Але ми в Україні знаємо, що Папа Лев — це Папа миру, який проголошує його, навіть якщо це суперечить певній політичній течії. Лев XIV проголошує цінності, захищає гідність людини, а щодо України говорить про війну в Європі, про повагу до нашої Конституції. Тобто він проголошує засади, без яких неможливо покласти край цій війні».

А після років очевидної напруженості чи, радше, нерозуміння, як сьогодні сприймають в Україні роль Святого Престолу щодо війни, що триває?

«Можу констатувати, що наразі мова Папи Лева та ватиканської дипломатії дуже виразна. У минулому непорозуміння іноді виникало саме внаслідок певного тлумачення не так намірів, як символів і слів. Сьогодні все те, що говорить і робить Святий Престол, дуже чітко і високо цінується в Україні.

Від дня обрання Лев XIV був проголошений в Україні Папою миру, який не обмежується пацифістськими гаслами, адже справжній християнський мир не має нічого спільного з пацифізмом, особливо комуністичного зразка, а проголошує засади, на яких цей мир може бути збудований. Справедливий і тривалий мир, — мир “беззбройний і роззброювальний”.

Тому ми дуже вдячні за цю чіткість, у цьому плані ми відчули підтримку Святого Престолу. І ми вдячні йому передовсім за те, що в червні, під час Консисторії, було відкинута ідеологія “справедливої війни”. Йдеться про те, що зараз проголошується в московії: патріарх Кіріл щойно видав книжку про “справедливу війну”, яка для нього є священною. На мою думку, Святий Престол думає зовсім інакше».

Є ще одна фундаментальна проблема, яка знову ж таки пов'язана з тим, що Захід неухвально і сповнений упереджень, а також із тим, що він є носієм цілком хибних історико-релігійних оцінок. Адже завжди знаходяться ті, хто вбачає в росії твердиню захисту «справжніх цінностей», зокрема християнських.

І це незважаючи на те, що владімір путін не бачить нічого поганого в тому, щоби бомбардувати навіть Успенський комплекс у Києві. Це щодо поваги до християнських символів...

Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви мовчки усміхається і чекає кілька секунд, перш ніж відповісти.

«Кілька днів тому, — каже він, — з'явилася дуже яскрава й важлива стаття на цю тему, яку написав Сергій Чапнін. Це — православний вірянин, який 15 років належав до системи Московського патріархату, а потім із певних причин був змушений порвати з ним. Його стаття має назву “Faith Under Pressure”, тобто “Віра під тиском”. Чапнін розвінчує міф про росію як твердиню захисту традиційних цінностей.

Я хотів би уточнити: тут взагалі не йдеться про християнські цінності. Російська пропаганда опирається на так звані традиційні цінності. І та традиція, про яку мовиться, аж ніяк не є християнською. Вони використовують сімейні цінності у військових цілях, проповідують богослов'я смерті, а не воскресіння. Тут зовсім не йдеться про християнські цінності, про Божі заповіді.

Це — громадянська релігія, цінності якої збігаються з цінностями російської держави. Тому розмови про традиційні цінності — це ідеологічна пастка, — пастка ідеології “русского міра”.

Невеликий приклад для розуміння: православний священник, який не хоче молитися за війну, а молитися за мир, є не просто дисидентом, а його вважають єретиком. У чому його провина? У тому, що він не підтримує це “нове богослов'я”, яке поєднує фрагменти християнства з комуністичною та марксистською ідеологією радянського союзу у формі нового виду релігійного синкретизму.

Ось у такому контексті існує міф про росію як захисницю традиційних цінностей. Це не має нічого спільного ані з християнською традицією, ані з Євангелієм Ісуса Христа».

Вчора, наприкінці молитви «Ангел Господній», думки Папи знову звернулися до України: «З болем у серці я стежив за новинами про жорстокі удари, які нещодавно вразили різні міста та цивільну інфраструктуру в Україні, спричинивши загибель невинних людей. Моє серце єднається зі стражданнями населення, яке вже роками живе у тривозі та страху. Я знову закликаю покласти край насильству, зупинити руйнування, відкрити серця для діалогу та миру. Сподіваюся, що зусилля, докладені цими днями для відновлення переговорів, принесуть конкретні плоди й відкриють простір для дипломатії».